خبر

رئیس‌کل بیمه مرکزی به بیمه‌ها هشدار داد

تعیین نرخ تکلیفی در صورت استمرار نرخ‌شکنی

● رئیس‌کل بیمه مرکزی گفت: اگر شرکت‌های بیمه به نرخ‌شکنی ادامه دهند، در راستای حفظ حیات و اعتماد صنعت بیمه، برای برخی از رشته‌ها نرخ تکلیفی تعیین می‌کنیم. به گزارش بیمه مرکزی، عبدالناصر همتی در مراسم آغاز به کار اولین شورای هماهنگی بیمه استان‌ها در اصفهان، در جلسه‌ای صمیمی با رؤسای شعب شرکت‌های بیمه این استان، دیدار و گفت‌وگو کرد. در این نشست که با استقبال رؤسای شعب برگزار شد، رئیس‌کل بیمه مرکزی به درخواست مدیران منطقه‌ای بیمه‌ها، از آغاز به کار شورای هماهنگی بیمه‌ها در اصفهان خبر داد و گفت: به‌طور قطع تشکیل مجدد این شورا، می‌تواند همبستگی را میان صنعت بیمه افزایش دهد و امیدوارم سایر استان‌ها نیز این شورا را با حمایت سندیکای بیمه‌گران ایران، احیا کنند و دبیر خود را به بیمه مرکزی معرفی کنند. وی همچنین از تعیین یک نماینده ازسوی بیمه مرکزی در مناطق خبر داد و گفت: امیدوارم با اصلاح ساختار بیمه مرکزی، به زودی شاهد یک نماینده ناظر از بیمه مرکزی در هر منطقه باشیم تا سرعت رسیدگی به مشکلات و خواسته‌های شعب بیمه استان‌ها افزایش یابد. رئیس‌کل بیمه مرکزی خطاب به رؤسای شعب شرکت‌های استان اصفهان، اظهار کرد: حداقل تعهد یک مسئول شعبه، این است که نگذارد تخلف و نرخ‌شکنی در شعبه تحت مدیریتش رخ دهد. همتی با اشاره به افزایش منابع و در مقابل تعهدات صندوق تأمین خسارت‌های بدنی و همراهی خوب آن با بیمه مرکزی، گفت: می‌توان منتظر اتفاق‌های خوب در صنعت بیمه بود و اگر شرکت بیمه‌ای در بحث پرداخت دیات با مشکل نقدینگی مواجه شد، می‌تواند از صندوق کمک بگیرد.

ادامه از صفحه ۵

گردشگری و موضوعات پیش رو

یکی از چالش‌های اساسی که گردشگری کشور در آینده با آن مواجه خواهد شد، مسئله خشک‌سالی و آلودگی هواست. آلودگی هوا و خشک‌سالی و پدیده بحران آب در ایران در غیاب دخالت سیاست عمومی صورت پذیرفته و از طریق هیچ مؤسسه یا بازاری کنترل نشده است. این پدیده‌ها بزرگ‌ترین نشانه‌های ناتوانی نظام بازار هستند که نیازمند راه‌حل بلندمدت‌اند. این پدیده‌ها مستقیما بر گردشگری شهرها و مناطق کشور اثر گذاشته است. گردشگری در بسیاری از مناطق ایران بر پایه محیط زیست شکل گرفته است. محیط زیست یک کالای عمومی است و نمی‌توان این کالا را با تجربه‌های بخش خصوصی مدیریت کرد و بازار خصوصی نمی‌تواند منابع کافی را به تولید کالای عمومی اختصاص دهد. طبق نظریه بازار برای فراهم‌کردن چنین کالایی، به مقدار کافی به اقدامات جمعی نیاز است. شاید در هیچ زمینه دیگری به این میزان به اطلاعات نظریه‌های اقتصادی نیاز نداشته باشیم. اقتصاد گردشگری این فرصت را فراهم می‌کند تا درک بیشتری از چگونگی حفظ محیط‌های طبیعی باارزش در زمینه توسعه گردشگری داشته باشیم. مدیریت اوقات فراغت از دیگر موضوعات چالشی کشور است که تأثیرات عمیقی بر روندهای گردشگری داشته است. تعطیلات و فراغت، مادر صنعت گردشگری است و هرگونه تغییرات در برنامه‌های عمومی تعطیلات (تعطیلات مدارس، تعطیلات آخر هفته و تعطیلات بابت مناسبت‌ها) می‌تواند آثار زیادی بر اقتصاد گردشگری مناطق مختلف ایران داشته باشد. ایران کشوری است که به‌طور هم‌زمان دارای اقلیم‌های متفاوت است؛ بنابراین باید برنامه‌های تعطیلات مدارس متناسب با اقلیم‌ها تعریف شود تا تقاضای گردشگری برای تمام نقاط کشور در چهار فصل سال وجود داشته باشد. وجود تعطیلات هم‌زمان تابستانه برای تمام استان‌های کشور منجر به تمرکز گردشگری در مناطق خاص و نبودِ تقاضا برای بخش‌های گسترده‌ای از کشورمان در فصول دیگر (ازجمله مناطق جنوبی کشور) شده است. از طرف دیگر، تعطیلات دوروزه آخر هفته می‌تواند یکی از منابع سفر برای مناطق محروم اطراف شهرهای بزرگ شود. آخرین چالش بااهمیت صنعت گردشگری، موضوع سرمایه‌گذاری است. بر اساس آمار منتشرشده در نظام اقماری گردشگری ایران، سهم گردشگری (به‌طور مستقیم و غیرمستقیم) در تولید ناخالص داخلی ایران ۵،۲ درصد است؛ درحالی‌که سهم سرمایه‌گذاری در این حوزه در کشور ما فقط ۲،۹ درصد برآورد شده است. متوسط سهم سرمایه‌گذاری در حوزه گردشگری در دنیا ۸،۱ درصد است. این رقم در ترکیه ۱۰،۵ درصد و در مصر ۱۲،۳ درصد عنوان می‌شود. برای نیل به اهداف برنامه چشم‌انداز گردشگری کشور نیاز به جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی داریم و باید از روش‌های متنوع سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و فاینانس استفاده کنیم تا قادر به ایجاد تسهیلات و ساختارهای مناسب گردشگری برای کشورمان باشیم.

امیدوارم که با مدیریت و برنامه‌ریزی لازم در تمامی عرصه‌های اساسی گردشگری کشور در قالب برنامه ششم توسعه بتوانیم صنعتی بالنده‌تر و پرشتاب‌تر را به آیندگان تحویل دهیم.

گفت‌وگو با جعفر خیرخواهان درباره رونمایی از کتاب «ایده‌های جذاب در گفت‌وگو با بزرگان اقتصادی و مالی»

چرا در ایران اندیشمندان بزرگ اقتصادی نداریم؟

عکس: رنوفه رستمی، شرق

روز گذشته آیین رونمایی از کتاب «ایده‌های جذاب در گفت‌وگو با بزرگان اقتصادی و مالی» در تالار استاد غلامرضا اسلامی‌بیدگلی و در محل شرکت کارگزاری بانک کشاورزی برگزار شد. به همین بهانه گفت‌وگویی انجام دادیم با جعفر خیرخواهان که به همراه علی سرزعیم، این کتاب را ترجمه کرده‌اند. این کتاب مجموعه گفت‌وگوهایی را که با بزرگان علم اقتصاد و بخش مالی صورت گرفته است، در بر دارد. به‌همین‌منظور از جعفر خیرخواهان به عنوان یکی از مترجمان کتاب، پرسیده‌ایم علت انتخاب گفت‌وگوها با آنها چه بوده و منظورشان از بزرگان اقتصادی و مالی چیست. آنها چه ویژگی‌هایی دارند، نقش و اهمیت ایده‌های جذاب در داشتن یک اقتصاد پویا چه می‌تواند باشد. در انتها، این پرسش را طرح کردیم که چرا در ایران، بزرگان یا به قول ایشان غول‌های اندیشه و ایده اقتصادی نداریم. خیرخواهان در پایان گفت‌وگو هشدار می‌دهد اینک بهترین زمان و فرصت است برای اینکه ایده و رؤیای تبدیل ایران به یکی از ۱۰ اقتصاد برتر جهان، تحقق یابد و حیف است با ندانم‌کاری و رفتار نابالغ این آخرین فرصت را از دست بدهیم.

کتابی که ترجمه کرده‌اید از ۱۴ گفت‌وگو با ۱۳ اقتصاددان تشکیل شده است و موضوعات گوناگون و گسترده اقتصادی و مالی را دربرمی‌گیرد. علت انتخاب این گفت‌وگوها و افراد برای ترجمه چه بوده است؟

این گفت‌وگوها حدود ۱۰ تا ۱۵ سال پیش با این افراد انجام شده است و آنها را از مجموعه گفت‌وگوهایی انتخاب کردیم که نشریات و سایت‌های معتبر اقتصادی با این اقتصاددان‌ها منتشر کرده‌اند. تمام اینها که پیش از این ترجمه، در نشریات اقتصادی داخل منتشر شده بود حالا گردآوری، بازنویسی و به شکل کتاب درآمده است. هدف اصلی من هنگام انتخاب آنها، این بود که نشان دهم چقدر علم اقتصاد و مفاهیم اقتصادی، به زندگی واقعی مردم نزدیک بوده و نظریات و ایده‌های اقتصادی جذابیت داشته و امکان کاربرد آنها در حوزه‌های گسترده وجود دارد. بیگانگی مردم و مسئولان کشور با مفاهیم اقتصادی و حتی بدتر از آن بی‌نیازدانستن خود از دانش و ابزار اقتصادی، از دلایل عقب‌ماندگی کشور است. در واقع درک اهمیت بسیار مهم دانش اقتصادی در تصمیم‌گیری‌های خرد و کلان بود که من را ترغیب به ترجمه‌کردن اینها کرد.

این افراد چه ویژگی‌هایی داشتند که گفت‌وگوهای‌شان را برای ترجمه‌کردن انتخاب کردید؟

فراموش کردم این را یادآور شوم که ۹ گفت‌وگو را در این کتاب من ترجمه کردم و بقیه را علی سرزعیم. البته گفت‌وگوی آخر را شخص ایشان مستقیما با ماسسیمو فلوریو که استادش بوده، انجام داده و ترجمه کرده است. اما ویژگی اصلی این افراد، در نقشی است که با عنوان public intellectual یا روشنفکر عمومی برعهده گرفته‌اند. یعنی آنها صرفا اقتصاد نخوانده‌اند تا بعد سرشان را بیندازند پایین و در یک گوشه‌ای بدون توجه به نیازها و مشکلات جامعه و جهانی که در آن زندگی می‌کنند، تدریس کنند و مقاله بنویسند. نمی‌خواهم منکر فایده این دسته افراد شوم، اما اینهایی که انتخاب کردیم، آدم‌های متفاوتی هستند.

اینها همگی دغدغه بهبود زندگی مردم خود (حتی مردم کشورهای فقیر جهان‌سومی) را داشته و به مسائل بزرگ و اساسی فکر می‌کنند. آنها همگی در روزنامه‌ها و نشریات، سرمقاله و یادداشت نوشته، در گفت‌وگوهای رادیویی و تلویزیونی شرکت داشتند و طرف مشورت دولت‌ها قرار می‌گرفته‌اند و برخی از آنها جوایز متعددی ازجمله نوبل گرفتند. نمونه اعلای این اشخاص، میلتون فریدمن و پل ساموئلسون هستند. آنها نقش‌هایی را که از یک اقتصاددان واقعی انتظار می‌رود، ایفا کردند. مثلا فریدمن و همسرش یکی از جذاب‌ترین برنامه‌های تلویزیونی را برگزار کردند که مدتی بعد به مهم‌ترین کتاب برای عامه مردم درباره اهمیت بازارهای آزاد با عنوان «آزادی انتخاب» تبدیل شد و توانست به فروش بالایی برسد. اعتراف می‌کنم، خواندن این کتاب در دوران دانشجویی کارشناسی علاقه‌مندی من به علم اقتصاد را دوچندان کرد. بسیار بجا است در اینجا یادی کنم از مترجم کتاب، آقای حسین حکیم‌زاده‌جهرمی که ترجمه روانی از کتاب عرضه کرده بودند. نمی‌دانم ایشان در قید حیات هستند یا خیر؛ اما کتاب تأثیرگذاری بود و آنجا بود که عهد کردم من هم چنین کاری انجام دهم. نمونه دیگر از این غول‌های ایده و اندیشه اقتصادی، ساموئلسون است که نخستین کتاب درسی «کلیات علم اقتصاد» به سبک جدید را برای دانشجویان سال اول دانشگاه نوشت. این درس به عنوان یک درس عمومی بود که دانشجویان همه رشته‌ها می‌توانند انتخاب کنند. یعنی تعداد زیادی از دانشگاه‌رفته‌های آمریکا در دهه‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ از طریق همین کتاب با علم اقتصاد آشنا شدند.

پس عنوان کتاب را ایده‌های جذاب گذاشتید تا نشان دهید که اقتصاد حرف‌های جذاب زیادی دارد؟

دقیقا. خوشبختانه در سال‌های گذشته در کشورهای غربی، گروهی از اقتصاددانان خوش‌ذوق با مشارکت روزنامه‌نگاران، توانستند کتاب‌های اقتصادی عامه‌پسند منتشر کنند که فروش بالایی داشته و برخی هم در ایران ترجمه شده است. همچنین علی سرزعیم با نگارش دو کتاب «اقتصاد برای همه» و «بینش اقتصادی برای همه»، نقش خوبی در همگانی‌کردن مبانی اقتصاد خرد و کلان داشته است. ما هم بر همین منوال می‌خواستیم ایده‌ها، اندیشه‌ها و افکار جذاب بزرگان اقتصاد را برجسته و گوشزد کنیم. همان‌طور که می‌دانید، ایده‌های خوب یک کشور را به موفقیت و ایده‌های بد و نادرست به شکست و عقب‌ماندگی می‌کشاند. این جمله جاودانه کینز، اقتصاددان شهیر انگلیسی، درباره اهمیت ایده‌ها واقعا همیشه معتبر است: «ایده‌های اقتصاددانان و فیلسوفان سیاسی، چه زمانی که درست و برحق بوده و چه زمانی که نادرست هستند، پرقدرت‌تر از آنی است که معمولا درک می‌شود. به‌راستی عده‌ای اندک بر جهان حکم می‌رانند. مردان عمل، کسانی که خویش را کاملا مصون و معاف از هرگونه نفوذ روشنفکری می‌دانند، معمولا بردگان ایده‌های یک اقتصاددان درگذشته هستند». درواقع خود کینز هم مصداق این گفته خویش شد و برای ده‌ها سال سیاست‌مداران و مردان عمل را اسیر نظریات خویش کرد؛ پس نتیجه می‌گیریم که ایده‌های اقتصادی چقدر می‌توانند مسیر آینده را تعیین کنند و سرنوشت‌ساز باشند. این ایده‌ها هستند که یک ملت و کشور را برای ده‌ها سال به گروگان خویش می‌گیرند.

اقتصاددان‌هایی که در کتاب با آنها گفت‌وگو شده است هم در حوزه علم و نظریه‌پردازی و هم در عمل و سیاست‌گذاری ایده‌های مهمی مطرح کردند که برخی از آنها را شایسته دریافت جایزه نوبل کرد؛ همچنین این توانایی و مهارت را کسب کردند که بتوانند ایده‌های خود را به زبان ساده و همه فهم و مثال‌های عینی روزمره به خواننده عام انتقال دهند. ایده‌ها و صحبت‌های آنها از چند خصوصیت جالب‌بودن، فهمیدنی‌بودن و مرتبط‌بودن با مسائل روز جامعه برخوردار است.

اسحاق نیوتن جمله‌ای را همگانی کرد: «اگر من توانستم دورترها را ببینم به این دلیل است که بر شانه غول‌ها ایستاده‌ام». این نشانه خاصیت تراکمی و انباشتی دانش بشری است که روی هم قرار می‌گیرد یعنی هرکدام از این اقتصاددانان بر شانه اندیشمندان پیش‌ازخود ایستاده است (با توجه به تمرکز بر حوزه خاص و تخصصی که هرکدام داشته‌اند قطعا نقش یک یا چند تا از این غول‌ها برای آن فرد بیشتر بوده است).

به جرئت می‌توان گفت موفقیت و شکست هر کشوری به ایده‌های اقتصادی خوب و بد بستگی دارد که در آن کشور به باور تبدیل شده و سپس به سیاست و مرحله اجرا می‌رسد. جامعه ما از نظر ایده‌های درست و خوب اقتصادی خیلی ضعف دارد. باورها و تصورات نادرستی در حوزه‌های مختلف اقتصادی بین مردم حاکم است که دست سیاست‌مدار را برای اصلاح می‌بندد و آنها را به سمت پوپولیسم سوق می‌دهد.

چرا در ایران نامی از بزرگان یا به گفته شما غول‌های اندیشه اقتصادی شنیده نمی‌شود؛ چه برسد به اینکه نوبل اقتصادی دریافت کنند؟

این بحثی مفصل است و پاسخ کامل و دقیق به آن از عهده من خارج است. واقعا ما در گذشته تمدن و فرهنگ باشکوه اسلامی و ایرانی را داشتیم که بزرگانی همچون ابن‌خلدون، فارابی، ابوریحان، رازی و ابن‌سینا به جهانیان عرضه کرد اما اکنون خیر. اینها کسانی هستند که اگر در زمان حیاتشان بنیاد نوبل و جایزه نوبل وجود داشت در رشته علمی خود قطعا این جایزه را می‌ربودند. محیط رشد غول‌های اندیشه‌ساز نیازمند وجود رقابت سالم و انتقال و تبادل اندیشه‌های گوناگون و آزادی علمی و آزاداندیشی است. محیطی که با تسامح و تساهل در را به روی همه نوع اندیشه‌ای باز بگذارد تا در جدال و برخورد اندیشه‌های گوناگون با هم بهترین و مقبول‌ترین آنها پیروز میدان شود. پاسخ کوتاه شاید این باشد که در کشورهای اسلامی خاورمیانه کنونی حاکمان و جو عمومی جامعه اقبال مناسبی به آزادی فکر و اندیشه نشان نمی‌دهد؛ یعنی نتوانستیم به آیه مبارکه ۱۷ سوره زمر عمل کنیم که خداوند می‌فرماید: «پس مژده بده بندگان مرا. همان کسانی که سخنان را می‌شنوند و از نیکوترین آنها پیروی می‌کنند آنان کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده و آنها خردمندانند».

یکی از گفت‌وگوهای کتاب به مانموهان سینگ، وزیر دارایی و سپس نخست‌وزیر هند، اختصاص دارد؛ آیا با ترجمه این گفت‌وگو معتقدید می‌توان از الگوی هندی برای بازسازی اقتصاد ایران بهره برد؟

محور این گفت‌وگو مربوط به زمانی است که وی وزیر دارایی بوده و هنوز نخست‌وزیر هند نشده بود. گفت‌وگوکننده به جمله‌ای از ویکتور هوگو، نویسنده مشهور سده نوزدهم فرانسه، اشاره می‌کند که سینگ در سال ۱۹۹۱ به زبان آورد. در آن مقطع زمانی هند در شدیدترین بحران اقتصادی معاصر خود گرفتار شده بود. شرایطی که ذخایر ارزی کشور فقط کفاف دو تا سه هفته واردات را می‌داد؛ کسری بودجه و کسری تجاری به ارقامی رسید که کشور عملا ورشکسته بود. دولت جدید ناراسیمها رائو بر سرِ کار می‌آید و سینگ را که اقتصاددان موجه تحصیل‌کرده انگلستان بود به عنوان وزیر دارایی انتخاب می‌کند. سینگ که اوضاع اقتصادی را خیلی بد می‌بیند تنها چاره را انجام اصلاحات اساسی می‌داند که هند برای ده‌ها سال از اجرای آن طفره می‌رفت. کشور را گرفتار برنامه‌ریزی سفت‌وسخت دولتی، مقررات‌گذاری شدید، مجوزهای انبوه و نبود روحیه و انگیزه کارآفرینی خصوصی می‌بیند. او در چنین شرایطی برای اینکه حاکمیت را به پذیرش اصلاحات و آزادکردن اقتصاد هند از قیدوبند دولت راضی کند در نخستین سخنرانی خود در برابر نمایندگان مجلس هند می‌گوید: «روی زمین هیچ‌چیز قدرتمندتر از ایده‌ای نیست که وقتش رسیده باشد». سینگ ظهور هند به عنوان یک قدرت جهانی، یک قدرت اقتصادی را ایده‌ای می‌داند که امروز زمان تحقق آن فرارسیده است. هند با استقبال از ایده‌های مناسب و سیاست‌های درست اقتصادی که در این ۲۵ سال به‌کار گرفته است در حال تبدیل‌شدن به یک قدرت جهانی است. هندی‌ها مثالی دارند که می‌گویند فیل حرکت نمی‌کند اما زمانی که به راه افتاد محکم و استوار به حرکت خود ادامه می‌دهد و کسی جلودار او نیست. آنها گفتند اقتصاد هند همان فیلی است که شروع به حرکت کرده است. حتی پیش‌بینی می‌شود در آینده چند دهه‌ای هند جای چین را بگیرد و به قدرت اقتصادی اول جهان تبدیل شود. با توجه به اینکه هند دموکراسی دارد و چین فضای بسته سیاسی دارد هیچ بعید نیست که این مزیت به کمک هند بیاید و فضای بسته سیاسی در چین رشدش را متوقف کند.

همین جمله‌ای را که سینگ به نقل از ویکتور هوگو گفت می‌توان اکنون و بعد از برداشته‌شدن تحریم‌ها برای ایران گفت؛ یعنی همان‌طور که آقای روحانی در همایش داووس سال ۱۳۹۳ سران اقتصادی جهان را به ایران دعوت کردند و ایران ۳۰سال آینده را جزء ۱۰ اقتصاد برتر دنیا خواندند، می‌توان این ادعا را مطرح کرد که امروز بهترین و مناسب‌ترین زمان تحقق این ایده است که ایران یکی از ۱۰ قدرت اقتصادی برتر جهان بشود؛ اما به شرط اینکه شرایط را برای آن مهیا کنیم و رفتار تحکمی و از بالابه‌پایین را نسبت به اندیشمندان کنار بگذاریم. اجازه پروبال‌دادن به ایده‌های نو و تبادل افکار و اندیشه‌ها را بدهیم. بسیار تأسف‌بار و بد است که این آخرین فرصت برای تبدیل‌شدن ایران به یکی از ۱۰ قدرت برتر جهان را راحت از دست بدهیم. ما نشان داده‌ایم که زمان و سرعت گذشت فرصت‌ها درباره تصمیم‌گیری برای مسائل حیاتی و سرنوشت‌ساز کشور برایمان اهمیت ندارد و هزینه‌های سنگینی را که این نوع رفتار بر دوش ما و آیندگان می‌گذارد درک نمی‌کنیم. حیف است با ندانم‌کاری و رفتار نابالغ این آخرین فرصت را از دست بدهیم.

توسعه و توانمندی داخلی

غلامحسین دوانی
پژوهشگر مالی- اقتصادی

دوران تحریم لطمات سنگین‌تری از جنگ تحمیلی بر اقتصاد و اجتماع وارد کرده است. اگر در جنگ بسیاری از ظرفیت‌های کشور نابود شدند، در دوران تحریم با اعمال سیاست‌های نادرست سیاسی- اقتصادی در کشور هم ظرفیت‌های ایجادشده از بین رفتند و هم فرصت‌های سیاسی- اقتصادی را از دست دادیم به‌طوری‌که لشکر بی‌کاران جامعه به رقم هفت میلیون رسیده و به جای صادرات نفت و گاز و خدمات فنی و مهندسی، صادرات مغز و نخبه و مهندس و دکتر و متخصص داریم و در صادرات نیروی کار نخبه با رقمی حدود ۳۰ میلیارد دلار رتبه اول جهان را کسب کرده‌ایم. در مقابل ظاهرا استیصال دولت در پاک‌سازی خرابی‌های ناشی از نابخردی و توهم، کار را به جایی رسانده که ظاهرا قرار شده هزینه بی‌کفایتی دولت گذشته را با افزایش قیمت تعرفه آب، برق و گاز، خدمات عمومی و هزینه سوخت و مطالبات بزرگ از بدهکاران و آقازاده‌ها و... را با کاهش سود سپرده‌های مردم تأمین کنند.

یعنی به جای ریشه‌یابی این‌همه فساد و خشکانیدن منابع کشور و محاکمه مجریان و عوامل سقوط کشور، مردم جور آنها را بکشند اما واقعیت اقتصاد به روایت مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی که می‌تواند به‌عنوان سند رهایی از تحریم و بازگشایی قفل‌های ناامیدی با کلید امید تولید و صنعت تلقی شود، دارای حداقل نکات زیر است:

دستیابی به اهداف فوق که امری کاملا ممکن است، مشروط به احیای سیستم فرسوده اقتصادی، برقراری شایسته‌سالاری، ازبین‌بردن نظام رانت دولتی و عمومی، برکناری (بازنشستگی) مدیران ناکارآمد فعلی، به‌کارگماری مدیران متخصص بدون توجه به رابطه و سفارشات، حمایت از تولید و خدمات داخلی، حمایت از اشتغال از طریق معافیت‌های مالیاتی و بیمه‌ای، الزام تعرفه‌های بالای گمرکی بر واردات کالاهایی که در داخل تولید و با کیفیت عرضه می‌شوند و سربه‌زیرنهادن سیاسی به مدت حداقل پنج سال و غرق‌شدن در برنامه‌های توسعه بدون اعلام شعارهای نابجا و نادرست تا درخت توسعه تناور شود. فراموش نکنیم امروزه قدرت سیاسی از تفنگ بیرون نمی‌آید بلکه قدرت سیاسی از اقتصاد نشئت می‌گیرد، چنان که از تجربه آلمان، دانمارک و نروژ که کاملا ملموس هستند می‌توان استفاده کرد.

حتی امروزه چین از نظر سطح فنی نظامی با آمریکا و ناتو مقایسه‌شدنی نیست اما اقتصاد چین، اقتصاد جهانی را به گوشه رینگ کشانیده است. بنابراین کار و تولید و تولید و عدالت اجتماعی - اقتصادی شعار اصلی پیشرفت و توسعه به‌شمار می‌رود. بدون شک غرق‌شدن در برنامه توسعه سیاسی- اقتصادی می‌تواند کشور را از موج بی‌کاری هفت‌میلیون‌نفری و ارائه طرح‌های نابخردانه حذف امتیازات رفاهی- اجتماعی (که دیگر چیزی از آنها باقی نمانده است)، نظیر پولی‌کردن آموزش عمومی و واگذاری بیمارستان‌ها به گروه‌های پزشکی و... خلاص کند که در غیر این صورت تجربه یونان پیش چشم ما قرار دارد.

چشم‌انداز بخش‌های اقتصادی کشور

ردیف	نام صنعت	رتبه در جهان	رتبه در آسیا	رتبه در خاورمیانه	ظرفیت تولید
۱	خودرو	۱۱	۵	۱	۲ میلیون دستگاه
۲	صنعت فولاد	۷	۲	۱	۵۵ میلیون تن
۳	نساجی و پوشاک	۵۰	۷	۳	۳۴۰ هزار تن
۴	سیمان	۳	۲	۱	۱۲۰ میلیون تن
۵	لاستیک (تایر و تیوپ)	۳ (درصد جهان)	۶	۱	۴۰۰ هزار تن
۶	لوازم خانگی	۱۴	۶	۲	۱۶ میلیون دستگاه
۷	کاشی و سرامیک	۴	۱	۱	۷۰۰ میلیون مترمربع
۸	پتروشیمی	۴۴	۴	۲	۶۰ میلیون تن
۹	خدمات فنی و مهندسی	–	۵	۱	۳۰ میلیارد دلار

گذر

آخوندی تشریح کرد

جزئیات ورود هواپیماهای ایرباس و بویینگ به ایران

● **ایسنا:** وزیر راه و شهرسازی معتقد است فرایند ورود هواپیماهای خریداری‌شده از سوی ایران روند طبیعی خود را طی می‌کند و هیچ نگرانی‌ای درباره این روند یا نحوه صدور مجوز لازم برای ورود آنها به ایران وجود ندارد. عباس آخوندی با بیان این مطلب تصریح کرد: شرکت ایرباس فرانسه پس از توافق‌نامه‌ای که با ایران به امضا رساند، کار خود را برای دریافت مجوزهای لازم و نهایی‌شدن فروش هواپیما به ایران‌ایر آغاز کرد که خوشبختانه این فرایند در حوزه دریافت مجوز از اوفک به موفقیت رسید و با نهایی‌شدن مذاکرات دوطرفه نخستین هواپیماها در آینده نزدیک به ایران تحویل خواهند شد. وی با بیان اینکه ایرباس درخواست مجوز خود از اوفک را در دو نوبت مجزا تحویل داده است، توضیح داد: نخستین مرحله مربوط به مجوز فروش ۱۷ هواپیمای فوری به ایران در سال ۲۰۱۶ میلادی است که این مجوز به‌طور کامل صادر شده و در این موضوع هیچ ابهامی باقی نمانده است. وزیر راه و شهرسازی ادامه داد: دیگر درخواست مجوز ایرباس به فروش هواپیما به ایران در سال‌های آینده مربوط می‌شود که این موضوع نیز روند طبیعی خود را طی می‌کند و هیچ جای نگرانی دراین‌باره وجود ندارد، زیرا قرار نیست هیچ اتفاق عجیبی بیفتد. آخوندی در پاسخ به این سؤال که آیا شرکت بویینگ نیز برای فروش هواپیماهای خود باید شرایط ایرباس را طی کند، نیز گفت: شرایط بویینگ متفاوت است، زیرا آنها درخواست دریافت مجوز خود را برای کل توافق منعقدشده با ایران ارائه کرده‌اند و اوفک مجوز لازم را برای همه این هواپیماها صادر کرد. ازاین‌رو با نهایی‌شدن مذاکرات و با توجه به مجوز صادرشده امکان آن وجود خواهد داشت هواپیماهای بویینگ خریداری‌شده از سوی ایران بر همین‌اساس وارد کشور شود. وی خاطرنشان کرد: آنچه دراین‌بین مهم بود بازشدن امکان صدور مجوز لازم به ایران بود که این مسئله نهایی شد و از اینجا به بعد می‌توان گفت فضای به‌وجودآمده امکان فروش هواپیما را به ایران عملی کرده است.

در آستانه جشنی برای خودکفایی گندم

● **خبرآنلاین:** آمارها از بهبود وضعیت کشاورزی در سه سال گذشته حکایت دارد؛ تا جایی که میزان کل تولیدات کشاورزی از ۹۴ میلیون تن در سال ۱۳۹۱ به ۱۱۲ میلیون تن در سال ۱۳۹۴ رسید. تراز تجاری بخش کشاورزی در فاصله سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴ حدود ۴،۷ میلیارد دلار بهبود یافته است. میزان خرید تضمینی گندم از ۴،۸ میلیون تن در سال ۱۳۹۲، هم‌اکنون به ۱۱،۵میلیون تن رسید. همچنین واردات گندم که در سال ۱۳۹۲ بالغ بر ۴،۸ میلیون تن بود، به ۸۵۰ هزار تن کاهش یافته است. براین‌اساس، میزان خرید تضمینی گندم در طول این سال‌ها ۱۳۹،۵ درصد افزایش یافته است. این آمارها بنا بر روایت معاون وزیر جهاد کشاورزی، نشان از رکورد تاریخی تولید گندم در کشور دارد. علی قنبری درباره وضعیت تولید گندم می‌گوید: تولید گندم در سال جاری بیش از ۱۴،۵میلیون تن بوده است و دولت در این مدت توانست بیش از ۱۱،۵ میلیون تن گندم از کشاورزان خرید کند که ارزش گندم‌های خریداری‌شده حدود ۱۴هزارو ۶۰۰ میلیارد تومان بوده است. البته در این مدت ۱۰هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان دولت به کشاورزان برای خرید تضمینی گندم پرداخت کرده و فقط چهارهزارو صد میلیارد تومان آن باقی مانده است که گفته شده تا پایان مهرماه دولت با کشاورزان به صورت کامل تسویه می‌کند. سال ۱۳۹۲ میزان خرید تضمینی گندم ۴،۶ میلیون تن بود. این رقم در سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ به‌ترتیب ۶،۷ و ۸،۱ میلیون تن بود. براین‌اساس، به طور متوسط، هر سال به میزان دو میلیون تن بر خرید تضمینی گندم افزوده شده است. به‌نظر می‌رسد عملکرد گندم‌کاران، در رشد بخش کشاورزی تأثیر بسزایی داشته است، چراکه رشد بخش کشاورزی از ۴،۷درصد در سال ۱۳۹۲ به ۵،۴ درصد در سال ۱۳۹۴ افزایش یافته است.

هیأت بلندپایه پژو به ایران می‌آید

● **ایلنا:** یک هیأت بلندپایه از گروه پژو سیتروئن، اواخر هفته جاری وارد ایران خواهند شد تا در یک روز کاری فشرده، مراحل عملیاتی و اجرائی فعالیت شرکت ایکاپ را آغاز کنند. طبق برنامه‌ریزی‌های صورت‌گرفته در سفر این هیأت بلندپایه، نخستین جلسه هیأت‌مدیره شرکت مشترک ایران‌خودرو و پژو «ایکاپ» برگزار خواهد شد. در سفر هیأت بلندپایه فرانسوی، از سالنی که برای تولید محصولات مشترک ایران‌خودرو و پژو در نظر گرفته شده است نیز بازدید خواهد شد. قرار است در این سالن، محصولات شرکت ایکاپ شامل خودروهای پژو ۲۰۰۸، پژو ۲۰۸ و پژو ۳۰۱ تولید شود.